

"Sefirat Ha'omer and Self-Coronation"

– based on the thought of R. Shimshon Dovid Pincus of Blessed Memory
Sources: DBS Torah CD Rom, Otzar HaChochma, Chabad.org

Source #1: Sefer Vayikra Ch. 23

(ט) וידבר ה' אל משה לאמר: (י) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן: (יא) והניף את העמר לפני ה' לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן: (יב) ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה ל ה': (יג) ומנחתו שני עשרונים סלת בלולה בשמן אשה לה' ריח ניחח ונסכה יין רביעת ההין: (יד) ולחם וקלי וקרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדורותיכם בכל משבתיתכם: (טו) וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה: (טז) עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ל ה': (יז) ממושבתיתכם תביאו לחם תנופה שתים שני עשרונים סלת ותהיינה חמץ ותאפינה בכורים לה': (יח) והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילים שנים יהיו עלה לה' ומנחתם ונספיהם אשה ריח ניחח לה':

9. And the Lord spoke to Moses, saying, 10. Speak to the children of Israel and say to them: When you come to the Land which I am giving you, and you reap its harvest, you shall bring to the kohen an omer of the beginning of your reaping. 11. And he shall wave the omer before the Lord so that it will be acceptable for you; the kohen shall wave it on the day after the rest day. 12. And on the day of your waving the omer, you shall offer up an unblemished lamb in its [first] year as a burnt offering to the Lord; 13. Its meal offering [shall be] two tenths [of an ephah] of fine flour mixed with oil, a fire offering to the Lord as a spirit of satisfaction. And its libation [shall be] a quarter of a hin of wine. 14. You shall not eat bread or [flour made from] parched grain or fresh grain, until this very day, until you bring your God's sacrifice. [This is] an eternal statute throughout your generations in all your dwelling places. 15. And you shall count for yourselves, from the morrow of the rest day from the day you bring the omer as a wave offering seven weeks; they shall be complete. 16. You shall count until the day after the seventh week, [namely,] the fiftieth day, [on which] you shall bring a new meal offering to the Lord. 17. From your dwelling places, you shall bring bread, set aside, two [loaves] [made from] two tenths [of an ephah]; they shall be of fine flour, [and] they shall be baked leavened, the first offering to the Lord. 18. And associated with the bread, you shall bring seven unblemished lambs in their [first] year, one young bull, and two rams these shall be a burn offering to the Lord, [along with] their meal offering and libations a fire offering [with] a spirit of satisfaction to the Lord.

Source #2: Sefer Hachinuch, Mitzvah 306 - Sefiras Ha'omer

לספר תשעה וארבעים יום מיום הבאת העמר שהוא יום ששה עשר בניסן. שנאמר (ויקרא כג טו) וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה....

The mitzvah is to count forty-nine days from the day of the bringing of the Omer, which is the sixteenth of Nissan....

...משרשי המצנה. על צד הפשט, לפי שכל עקרון של ישראל אינו אלא התורה, ומפני התורה נבראו שמים וארץ, וכמו שכתוב (ירמיהו לג כה) אם לא בריתי יומם ולילה וגו', והיא העקר והסבה שנגאלו ויצאו ממצרים, כדי שיקבלו התורה בסיני ויקימוה, וכמו

שְׁאֵמַר הַשֵּׁם לְמִשְׁהָ (שְׁמוֹת ג' יב) וְזֶה לְךָ הָאוֹת כִּי אֲנִי שְׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעֲבֹדוּן אֶת הָאֱלֹהִים עַל הָהָר הַזֶּה....

The roots of this mitzvah: the essence of the Jewish people is the Torah; it is because of the Torah that Heaven and earth were created, as it says (Yirmiyahu 33:25) "If I had not had made My covenant, I would not have established day and night..." It is the main reason for which we were redeemed from Egypt, so that we would receive the Torah on Sinai and fulfill it, as Hashem said to Moshe,

וּמִפְּנֵי כֵן... נִצְטוּיְנוּ לְמִנּוֹת מִמַּחֲרַת יוֹם טוֹב שֶׁל פֶּסַח עַד יוֹם נְתִינַת הַתּוֹרָה לְהִרְאוֹת בְּנַפְשֵׁנוּ הַחֶפֶץ הַגָּדוֹל אֶל הַיּוֹם הַנִּכְבָּד הַנִּכְסָף לְלַבְּנוּ פְּעֻבַד יִשְׂאָף צַל, וַיִּמְנָה תְּמִיד מִתִּי יָבוֹא הָעֵת הַנִּכְסָף אֵלָיו שִׁיֵּצֵא לְחֵרוֹת, כִּי הַמִּנְיָן מֵרְאָה לְאָדָם כִּי כָל יִשְׁעוֹ וְכָל חֶפְצוֹ לְהַגִּיעַ אֶל הַזְּמַן הַהוּא. וְזֶהוּ שֶׁאֲנִי מוֹנִין לְעֹמֵר, כְּלוֹמֵר, כִּד וְכָךְ יָמִים עָבְרוּ מִן הַמִּנְיָן....

Therefore, we were commanded to count from the day after the first Yom Tov of Pesach until the day on which we received the Torah, to show how our souls strongly desire this most honored and desired day, much the same way a servant yearns for shade; a servant always counts towards the hoped-for day when he will be freed. For when a person counts, he shows that all of his hopes are to reach that day. This is why we count the Omer, ie such and such number of days have passed from the total number...

Source #3a) A: Rav Shimshon Dovid Pincus, Sichos

מסויים והוא סופר את הימים בכמיהה. אך עדיין צריך ביאור, שהרי לפי דברי החינוך היה עלינו למנות את הימים שעדיין חסרים לנו עד מתן תורה, ולא את הימים שכבר חלפו עלינו. עוד תמוה, שבפסוק בתורה ("וספרתם לכם" וגו') לא מוזכר בכלל ענין מתן תורה בקשר לספירה. המצוה נקראת "ספירת העומר", מהו הקשר לעומר? ומדוע באמת התורה לא מקשרת את ימי הספירה לחג השבועות - שהוא היום החמשים - ולו ברמז?

But this needs clarification: according to the Chinuch, we should have been bidden to count the days that still remain until the giving of the Torah, and not the number of days that have passed.

In addition, the pasuk in question does not mention the concept of the giving of the Torah at all in relation to the Sefira. The mitzvah is called Sefiras Ha'omer - what its connection to the Omer? Why does the Torah not link the days of Sefira to Shavuot - the 50th day - and not even hint at it?

The first question is premised on the idea that the 49 days stand in between us and the giving of the Torah. But there's another way of looking at the passage of time in this context. Rav Pincus continues:

Source #3b)

מתייחסים באופן אחר. ימים אלו הם ימים של בניה רוחנית, וכאשר אדם בונה בנין בעל עשר קומות הרי הוא סופר כל קומה: בניתי כבר קומה אחת, קומה שניה וכו', הוא לא אומר "נותרו לי תשע קומות לבנות". כך בימי ספירת העומר אנו בונים ומכינים את עצמנו למתן תורה, הקב"ה מצדו מוכן לתת לנו את התורה מיד, אך אנחנו פשוט לא מוכנים עדיין. ולכן אנו סופרים את ימי ההכנה ומונים את הקומות הרוחניות המכשירות אותנו, לקראת מתן תורה.

*What is Rav Pincus' answer to his first question?
What was the mistaken premise of the question?*

Source #4a: Sefer Bamidbar 5:15

(טו) וְהָבִיָּא הָאִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ אֶל הַכֹּהֵן וְהָבִיָּא אֶת קִרְבָּנָהּ עָלֶיהָ עֲשִׂירֵת הָאֵיפָה קֶמַח שְׁעָרִים לֹא יִצֶק עָלָיו שֶׁמֶן וְלֹא יִתֵּן עָלָיו לֶבֶנָה כִּי מִנְחַת קִנְאֹת הוּא מִנְחַת זָכָרוֹן מִזְכֶּרֶת עֹן:

(15) Then the man shall bring his wife to the kohen and bring her offering for her, one tenth of an ephah of barley flour. He shall neither pour oil over it nor put frankincense on it, for it is a meal offering of jealousies, a meal offering of remembrance, recalling iniquity.

Source 4b) Rashi

שעורים - ולא חטים (סוטה יב) היא עשתה מעשה בהמה קרבנה מאכל בהמה:

15. flour. [Ordinary flour,] that it should not be of fine flour. - [Sifrei Naso 1:48] barley. But not wheat; [since] she acted like an animal, her offering is [composed of] animal feed. - [Sotah 15b, Sifrei Naso 1:48]

Source #5: Rambam, Mishnah Torah Halachos of Korbanos Ch. 12

(א) המנחות הם מן הקרבנות ... (ב) וכל המנחות סולת חיטין חוץ ממנחת סוטה ועומר התנופה שהם מן השעורים:

Menachos are a type of Korban...All the Menachos are made of finely ground wheat flour except for the Minchas Sotah and the Omer of the Waving - which are made from barley...

Source #6a: Sefer Bamidbar Ch. 6

(א) וידבר ה' אל משה לאמר: (ב) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לנדב נזיר להזיר לה': (ג) מנין ושכר הזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל: (ד) כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל: (ה) כל ימי נזיר נזרו תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימים אשר יזיר לה' קדש יהיה גדל פרע שער ראשו: (ו) כל ימי הזירו לה' על נפש מת לא יבא: (ז) לאביו ולאמו ולאחיו ולאחותו לא יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו: (ח) כל ימי נזרו קדש הוא לה':

1. The Lord spoke to Moses saying: 2. Speak to the children of Israel, and you shall say to them: A man or woman who sets himself apart by making a nazirite vow to abstain for the sake of the Lord. 3. He shall abstain from new wine and aged wine; he shall not drink [even] vinegar made from new wine or aged wine, nor shall he drink anything in which grapes have been steeped, and he shall eat neither fresh grapes nor dried ones. 4. For the entire duration of his abstinence, he shall not eat any product of the grape vine, from seeds to skins. 5. All the days of his vow of abstinence, no razor shall pass over his head; until the completion of the term that he abstains for the sake of the Lord, it shall be sacred, and he shall allow the growth of the hair of his head to grow wild. 6. All the days that he abstains for The Lord, he shall not come into contact with the dead. 7. To his father, to his mother, to his brother, or to his sister, he shall not defile himself if they die, for the crown of his God is upon his head. 8. For the entire duration of his abstinence, he is holy to the Lord.

6b): Rabbeinu Bachaye

ולפי שהוא מוכתר במעלת הנזירות נקרא "נזיר" מלשון "כתר" –
וזהו כי "נזר אלהיו על ראשו"

- What is the symbolism of the Kesser of the Nazir?
- Why does he merit a crown?

Source #7: See the following Siddur – Nusach Sefard

– Kedusha of Musaf on Shabbos – especially the darkened words

כָּתוּב יִתְנוּ לָךְ ה' אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים הַמוֹנִי מֵעַלְהָ. עִם עַמְךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִטָּה :
יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלְשׁוּ כַּדָּבָר הָאֶמּוּר עַל יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר :
קו"ח - קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ ה' צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
חזן - כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם. מְשֻׁרְתֵי שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ. לְעַמְתָּם
מְשֻׁבְּחִים וְאוֹמְרִים :

- *What's the significance of the malachim awarding Hashem a crown?*
- *What does it mean when the malachim ask each other "where is Hashem's honor" so we can praise him ?*

Source #8: Shmos Ch. 2

(כ) וַיֹּאמֶר אֶל בְּנֹתָיו וַאֲיוֹ לָמָּה זֶה עֲזַבְתֶּן אֶת הָאִישׁ קְרָאָן לוֹ וַיֹּאכַל לֶחֶם :
20. He said to his daughters, "So where is he? Why have you left the man?
Invite him, and let him eat bread."

Bereishis Ch. 18

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיךְ שָׂרָה אִשְׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בַּאֲהֶל :
9. And they said to him, "Where is Sarah your wife?" And he said, "Behold
in the tent."

What do the stories of Avraham and Sarah/Moshe and Yisro have in common?

Source #9: R. Chaim Zeitchik, Or Chadash, Devarim

הרגשות המפעמים באדם וממריצים אותו לפעולה מסויימת, אינם מסתיימים ואינם מתמצים אף פעם בעשייה המסויימת.

מצוה שאדם עושה לרחם על אדם ולסייע לו אינה מבטאה את כל עוצם הרגשות הפועמים בתוכו ואינו ממצה אותם עד תום, לאחר המעשה עדיין לא תמו הרחמים ולא כלו החסד והרגשות, ולכן פנימיות הטוב והחסד מכונה בגדר של „איו“!

פעולות החסד של שרה אמנו ע"ה, היתה בלי גבולות, עד שרמזו המלאכים בלשון „איה שרה אשתך“ היינו שלבה של שרה גדול יותר מעצם המעשה, הרגש והשמחה של מצוות הכנסת אורחים, הם בגדר של העלם ונסתר.

וכן הכיר יתרו במשה, שפנימיות לבו מוצנעת ונסתרת ומרובה יותר ממה שהראה והביע בגלוי בהצלת בנותיו, אין טיבו מתמצה במעשה שלו, אלא הוא צופן בתוכו לב גדול, פנימיות נאצלה, כי מעין הרחמים עדיין נשאר שלם בלבנו.

הלא כן הן מדותיו של הקב"ה שנא' בו „והלכת בדרכיו“ כי לא כלו רחמיו, כי לא תמו חסדיך מעולם, הוא הטוב והמטיב, אחר הפעולה הטובה נשאר המעין הטוב מלא וגדוש, לא נגרע הימנו, יבחינת אלקות היא „איה“ — איה מקום כבודו, תהלתו היא, שאין גומרין שבחיו, כי אי אפשר להביעם בפה.

Source #10: Perush HaSulam on Zohar

**שלו, להשלים בו סוד אחד. א"ח דאחד, כולל
ט' ספירות שהן, א' היא אין סוף דהיינו כתר.**

10-15

What does this פירוש of the Torah equate *Kesser* to?

Let's plug this into the progression from Pesach to Shvuos via Sefiras Ha'Omer:

Source #11: R. Pincus once again!

יציאת מצרים - לידת עם ישראל). כיום הראשון של חג הפסח אנו זוכים בו למדרגות עצומות, היהודי דומה בשעה זו לתינוק במעי אמו שמלמדים אותו את כל התורה כולה, אך לאחר מכן הוא צריך להתחיל מחדש. כאשר מסתיים היום הראשון של החג עלינו להתחיל ולבנות את עצמנו ולצורך כך אנו מקריבים את קרבן העומר, הבא משעורים - מאכל בהמה. מה פירוש הדבר? כאשר היהודי מקריב לפני השם יתברך את מאכל הבהמה, פירוש הדבר שהוא מתנתק מהבהמיות. ואז העליה הרוחנית פתוחה לפניו, הוא יכול לספור יום אחד אחרי השני ללא הפסקה עד שהוא מגיע ליום החמשים. שבעת השבועות הם הטבע - יום החמשים הוא הכתר!

Are we to become Nezirim? What are we supposed to actually be aiming for on our way to the Kesser of Shvuos?

Source #12: Pirkei Avos, Ch. 6

(ב) אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי... וְאָמַר וְהַלַּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הֵמָּה וְהַמִּכְתָּב מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא חֲרוּת עַל הַלַּחַת, אֶל תִּקְרָא חֲרוּת אֶלָּא חֲרוּת, שְׂאִין לָךְ בֶּן חוֹרִין אֶלָּא מִי שְׁעוֹסֵק בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, וְכָל מִי שְׁעוֹסֵק בְּתַלְמוּד תּוֹרָה הֲרִי זֶה מִתְעַלֶּה....

R. Yehoshua Ben Levi said... "V'haluchos ma'aseh Elokim heima v'hamichtav michtav Elokim hu chorus al haluchos - The Tablets were God's handiwork, and the script was the script of God, engraved on the Tablets (Shemos 32:16)

"Al tikrei chorus ela chairus she-ein lecha ben chorin ela mi she-oseik b'talmud Torah, she-kol mi she-oseik b'Torah harei zeh misaleh - do not read chorus (engraved), rather chairus (free), only one who studies Torah is free because anyone who studies Torah becomes elevated (Avos 6:2).

Source #13: Sefer Yismach Moshe - Parshas Mishpatim

... והוא שטר שחרור כאמרם ז"ל (אבות פ"ו מ"ב) אין לך בן חורין וכו'. וידוע דהחוטא מוכר את עצמו להסט"א וצריך פדיון, וכבר נדרש בזוהר (ח"ב צ"ו ע"ב) והפדה האמור באמה העברית, על פדיון מהקליפות ..

Source #14: Rabbi Meyer Twersky - "Learning to be Free" -- from "TorahWeb"

Chazal's comment is, *primo facie*, puzzling, both methodologically and substantively. Methodologically - ostensibly Chazal artificially generate a drasha by altering the vocalization. Substantively - Torah especially with its compliment of mitzvos lo ta'aseh appears to be demanding and constricting, thereby limiting freedom.

Let us ponder for a moment the definition of freedom. Superficially, freedom entails liberation from control and demands of some person or power. Accordingly, it seems ironic that Talmud Torah be depicted as the path to freedom. In truth, however, genuine freedom depends not only upon political liberation, but primarily upon internal liberation. Genuine freedom entails liberation from unrefined instincts and unredeemed passions. One who is hostage to his own anger, or can not curb his desire for physical pleasure or is forever driven to seek honor and riches may be politically free, but leads a brutal, slavish existence.

By contrast, one who refines his instincts and redeems his passions, and, thus ennobled, commits himself to doing ratzon Hashem, is truly free.

Talmud Torah leads to such genuine, existential freedom in two ways. First of all, the act of Talmud Torah - encountering and assimilating into one's being dvar Hashem - purifies and uplifts. This is true of every parsha in chumash and sugya in shas. But it is doubly true with regard to yesodos haemunah, the fundamentals of Torah faith. Study of yesodos haemunah in particular provide an additional awareness of freedom.

Consider the following illustration. When someone inflicts financial or bodily harm upon us, we instinctively become angry and sometimes desire revenge. Too often we are slaves to our own anger. In the midst of an outburst we are likely to say and do things that we, upon regaining equilibrium, deeply regret. Comments made in anger can cause incalculable, irreparable damage. Since the emotion of hate is stronger than that of love, in seeking revenge we are prone to act against our own best interests. And so forth.

Talmud Torah can free us from this bondage and refine our instincts. Our belief in hashgacha pratit, personal divine providence, teaches us that in life we are not subject to chance or happenstance or the capriciousness of others. In the words of the Sefer Ha-Chinuch, anything which befalls a person - good or bad - is caused by Hashem" Thus, desire for revenge is not simply immoral, but nonsensical. If the other person had not inflicted this harm, it would anyway have been forthcoming. ...This is simply no cause for personal anger (there is room for moral outrage, but we rarely experience such pure anger) or revenge. The Torah's teaching - and our Talmud Torah - breaks the bonds of anger and revenge.

But there is one catch. Talmud Torah of any kind, but especially of yesodos haemunah, purify us and lead to freedom, but only if we internalize the Torah. Following up on an illustration above, it does not suffice to believe or know what the Torah teaches regarding hashgacha pratit. We must internalize that belief in order to refine our instincts, and replace anger and interpersonal strife with kabbolas yisurim be'ahava, accepting adversity and suffering with love.